

Mar, og det vil let indses, at det i mangfoldige Tilfælde vil være en anden Kommune end Opholdskommunen. Denne Regel kan ikke komme til Anvendelse ved Bidraget her; thi det skal blive hvilende paa Opholdskommunen. Der siges udtrykkelig, at saafremt Barnefaderen ikke er forjærgelsesberettiget her i Landet, „træder hans Opholdskommune i Stedet for Forjærgelseskommune“. Altsaa for Ublændinges Vedkommende gjælder denne Regel. For Indlændinge, der falde ind under Plafaten, har Lovforslaget ingen Regel. Der findes, saa vidt jeg skjønner, ingen Bestemmelse, hvorefter man kan afgjøre, hvorledes der skal forholdes i det Tilfælde. Jeg antager, at Resultatet vil blive, at Paragrafen kan aldeles ikke finde Anvendelse paa de Indlændinge, der falde ind under Plafat af 1827; thi der er kun givet udtrykkelig Regel for Ublændinges Vedkommende, hvoraf indirekte maa udledes, at for Indlændinge gjælder der ikke Noget af den Slags. — Skjøndt jeg nok skjønner efter den Stemning, der er i Thinget, at der ikke er stor Udsigt til, at Forslaget vil blive gennemført, saa vil jeg dog for mit Vedkommende ikke opgive at faae stemt om Sagen; thi jeg er saaledes stillet, at vedtages Lovforslaget med denne Paragraf, maa jeg stemme imod det.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg vil først sige dette, at naar den ærede sidste Taler bemærkede, at der Ingen havde modtaget den Paastand fra hans Side, at dette Lovforslag vilde være til Skade for de uægte Børn, tror jeg det ligger deri, at de Medlemmer, der have havt Ordet, have anset det for at være saa indlysende urigtigt, at man ikke har fundet det nødvendigt nærmere at dvæle derved; thi at det i det Hele og Store er en Fordel for de uægte Børn, at Moderen sikkres Alimentationsbidrag, forekommer mig at være saa indlysende, som Noget kan være. Vel er det saa, at Lovgivningen her saa vel som med Hensyn til frastilte Koner, forladte Hustruer o. s. v., nærmest betragter Bidraget som tilkommende den paaagjældende Moder, og for de uægte Børns Vedkommende som tilkommende hende, fordi hun staar i Forjærgelsespligt. Men naturligtvis gaar man ud fra, at det indirekte gavner Børnene, at der sikkres Moderen Udgang til Underholdningsbidrag. Vel kan der tænkes enkelte Tilfælde, hvor Moderen sætter Pengene overstyr og Børnene ingen Nytte faar af dem; men det vil være Undtagelsestilfælde. I det store Hele maa man gaa ud fra, at naar Moderen sikkres Alimentationsbidrag og hun altsaa virkelig faar det,

kommer det ogsaa indirekte Børnene tilgode. Hvor mangfoldige Tilfælde er det ikke, hvor en Moder ikke kan vedblive at lade sit Barn være hos de Pleiefædre, hvor det ellers har det ret godt, fordi hun ikke er i Stand til at betale for det, fordi hun ikke faar Alimentationsbidrag af den, der skulde udrede det. I alle disse Tilfælde vil hun være i Stand til at betale Pleielønnen, naar hun faar sit Alimentationsbidrag, og vil sikkert ogsaa gjøre det i de allerfleste Tilfælde. Altsaa, at i det Hele taget en saadan Foranstaltning, hvorefter uægte Børns Moder bliver sikret altid at faae sit Alimentationsbidrag, ogsaa indirekte vil være til meget stor Gavn for de uægte Børn, det synes mig at være saa indlysende, at jeg som sagt nærmest antager, at naar de Medlemmer, der have havt Ordet, ikke have dvælet derved, er det, fordi de have fundet det saa indlysende, at det ikke var værd videre at fremhæve. Thi den søgte Betragtning, at Lovforslaget i visse Tilfælde kan blive til Skade for Børnene, nemlig i det Tilfælde, der ganske sikkert maa regnes for meget sjældent, at Faderen vil gifte sig med Moderen, og Faderens Fattigvæsen modsætter sig Ugtestabet, fordi Faderen har været i det Tilfælde, at Alimentationsbidraget er betalt for ham af Kommunen, og han altsaa er under Fattigvæsenet, kan ikke nær veie op imod den Fordel, det som almindelig Regel er for de uægte Børn, at Moderen er sikker paa at faae sit Alimentationsbidrag. Det er kun en i ganske enkelte Tilfælde indtrædende Kombination, og jeg vil oven i Kjøbet bemærke, at hvis Forjærgelseskommunen, som har udredet Forjærgelsesbidraget, har valgt det Expedient at lade Mønden affone det, kan det jo ikke modsætte sig hans Gistermaal. Kun under den Forudsætning, at det har valgt det andet Expedient, at det har ladet være med at lade ham affone det, maa man betragte det, som om Alimentationsbidraget ikke er tilbagebetalt. — Hvad angaar Sammenligningen med andre Tilfælde, vil jeg blot bemærke om Sammenligningen med Enker, at det forekommer mig slet ikke, at der bliver nogen som helst Analogi. Skulle vi her have et tilsvarende Tilfælde, er det det Tilfælde, at det uægte Barns Fader er død, og saa faar Moderen jo Ingenting, undtagen i det Tilfælde, at hun efter § 3 faar Noget i Voet, men jeg tror, at man tør sige med temmelig Sikkerhed, at i det langt overveiende Antal Tilfælde vil den Paragraf ikke komme til Anvendelse af den Grund, at det uægte Barns Fader ikke vil efterlade sig Noget. Men ellers er hun der stillet ganske ligesom